

FARNÍ MI SÍENÍK

11. 4. 2010
2. neděle velikonoční
neděle Božího
milosrdenství

www.farnostbrumov.ic.cz
Zpravodaj Ořmskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?ti pán • Sidonie

Číslo: 5
Ročník: 15

Druhá neděle po Velikonocích, tj. právě dnes, je v církvi oslavována jako svátek Božího milosrdenství. Toto přání vyjádřil samotný Kristus, který se mystickým způsobem zjevoval prosté řeholnici svaté sestře Faustyně. Do života církve ho pak zavedl svatý otec Jan Pavel II, který byl velkým ctitelem Božího milosrdenství, a také ve vigílii tohoto dne odešel z pozemského světa k Nebeskému Otci.

Svátek Milosrdenství nemá být jen dnem zvláštní úcty Boha v tomto tajemství, ale také dnem milosti pro

všechny lidi a zvláště pro hříšníky. Pán Ježíš totiž obdaril tento svátek velkými přísliby. Ten největší z nich spojil se svatým přijímáním přijatým v tento den: je to příslib „úplného odpuštění vin a trestů“, čili stejné milosti, kterou dostáváme pouze ve svátosti křtu. Velikost tohoto svátku spočívá také v tom, že všichni, dokonce i ti, kteří se obrátí až v tento den, mohou vyprosit všechny milosti shodné s vůlí Boží. Nechme se obklopit Boží láskou a vrhněme se do oceánu Boží dobroty.

P. Karel Matlok, MIC

„Kde chybí láska, lásku zasej a lásku sklidiš“ sv. Jan od Kříže

Kalendář		14. dubna - 9. května 2010				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
			14. sv. Lambert	15. sv. Anastázie	16. sv. Bernadeta Soubirousová	17. sv. Inocenc
18. 3. neděle velikonoční	19. sv. Ema	20. sv. Hugo	21. sv. Anselm	22. sv. Leonid	23. sv. Vojtěch	24. sv. Jiří
25. 4. neděle velikonoční	26. sv. Richarius	27. sv. Zita	28. sv. Petr Chanel	29. sv. Kateřina Sienská	30. sv. Zikmund	1. sv. Josef, dělník
2. 5. neděle velikonoční	3. sv. Filip a Jakub Mladší	4. sv. Florián	5. sv. Gothard	6. sv. Jan Sarkader	7. sv. Benedikt II.	8. P. Maria, Prostřednice všech milostí
9. 6. neděle velikonoční						

Co vše působí modlitba

Modlitba je duchovní oběť, která zcela zatlačila do pozadí to, co se obětovalo dříve. Nač je mi množství vašich obětí? – praví Hospodin. Už mám dost žertev beranů a tuku jehňat, a krev býků a kozlů už nechci. Kdopak to žádal z vašich rukou? Co skutečně Bůh žádal, o tom svědčí evangelium. Nastává hodina, kdy opravdoví ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě. Bůh je totiž duch, a proto také hledá takové ctitele. My jsme jeho skuteční ctitelé, opravdoví kněží, když se v duchu modlíme a v duchu modlitbu obětujeme. A to je oběť, která Bohu náleží a je mu příjemná, kterou žádal a o které mluvil.

Takovou modlitbu máme přinášet na Boží oltář spolu s hymny a žalmy, která vychází z upřímného srdce, je živena vírou, podpořena opravdovostí, skutečně bezúhonná a čistá, korunovaná láskou a doprovázená dobrými skutky. Ta pak dosáhne u Boha všeho. Co by odepřel Bůh modlitbě, která vychází z ducha a pravdy, když ji sám vyžaduje? Čteme a slyšíme a jsme přesvědčováni o tom, jaké jsou důkazy její působivosti. Dřívější modlitba chránila před ohněm, dravými šelmami a hladem, neměla však ducha Kristova. O co více tedy zmůže modlitba křesťanská! Nepřivádí (sice) doprostřed plamenů anděla s chladivou rosou (jako třem mládencům v ohnivě peci),

nezachraňuje před lvími tlamami (jako Daniela), ani nepřenáší jídlo ženců těm, kdo hladoví. Nikterak nezbavuje v utrpení pocitu bolesti, ale trpícím, sužovaným a ztrápeným dává sílu vydržet a rozmnožuje milost, takže věřící poznává, co od Boha dostává, když ví, že trpí pro jméno Boží.

Kdysi modlitba působila rány, zaháněla vojska nepřátel, zadržovala (zlým) blahodárný déšť. Nyní však modlitba spravedlivého odvrací všechn Boží hněv, zastává se nepřátel, prosí za pronásledovatele. Proč by bylo divné, že dovede vymoci z nebe proudy vod, když uměla vyprositi oheň? Modlitba je to jediné, co Boha přemáhá; ale Kristus nechtěl, aby působila zlo, všechna její síla má působit dobro. A tak modlitba především zachraňuje duše zemřelých před smrtí věčnou, posiluje slabé, uzdravuje nemocné, posedlé vysvobozuje z moci zlého ducha, otvírá závory vězení, nevinným rozvazuje pouta. Dále pak zahlazuje viny, odhání pokušení, zastavuje pronásledování, ustrašeným dodává odvahy, velkodušné naplňuje štěstím, ty, kdo jsou na cestách, přivádí k cíli, utiňuje vlnobití, ochromuje zločince, podporuje chudé, usměrňuje bohaté, pozvedá padlé, zachycuje padající, drží stojící. Modlí se všichni andělé, všecko stvoření; dobytčata a šelmy při vstávání klekají, a když vycházejí ze stájí a doupat, nelení vzhlednout k

nebesům a po svém rozeznít svůj hlas. I ptáci, když vzlétají, rozepnou křídla do tvaru kříže, vynesou se k nebi a zpívají svou ptačí modlitbu. Co tedy dále říkat o modlitbě? I sám Pán se modlil. Jemu buď čest a sláva na věky věků.

Tertulián z Kartága

Kouzlo apoštolátu

Náš život musí být tak opravdový, aby byl modlitbou. A naopak – naše modlitba musí být tak opravdová, aby byla životem. Taková opravdovost je úžasně průbojná. Spočívá v ní celé kouzlo apoštolátu. Rozhodně je třeba odbourat tradici modliteb odříkavacích, bezmyšlenkovitě drmolných. Učme kvalitní rozjímavé modlitbě i děti. Kopírují nás, napodobují nás, neučme je zlovykům v modlitbě. Aby naše modlitba měla apoštolský charakter, aby byla kněžská, apoštolská, aby šla do světa hlásat evangelium všemu stvoření, bezpodmínečně musí být pravdivá, musí být v souladu s našim životem.

Usiluji o to, aby celý můj život byl modlitbou? Modlím se svůj život trpělivě? Oslovuji svým životem lidi kolem sebe? Nepohoršuji je svou nedůsledností? Co je ještě na mé modlitbě nedokonalé? V čem se musím zlepšit?

L. Kubiček: Oslovuji?

Naše farnost dnes

Z farních matrik březen 2010

Pohřbeni byli: **Emílie Vašková (1927)**

František Bačo (1930)

Božena Nevrlková (1928)

Jan Lysák (1938)

Bylo...

- 11.3 - spolčo chlapů
- 13.3 - pouť za obnovu rodin a kněžská a řeholní povolání na Velehradě
- 20.3. - večer chval.
- 18. - 21.3 středové spolčo na Sv. Hostýně s otcem Mariuszem
- 27. března - děkanátní setkání mládeže v Nedašově s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem
- velikonoční sv. zpověď
- noční bdění u Božího hrobu na Velký pátek
- křížová cesta v přírodě

Bude...

- 17. 4. večer chval
- 1. 5. Šachový turnaj „Hradní věž o pohár kněží mariánů“
- Májové pobožnosti
- VÝSTAVA DŘEVOŘEZEB p. Jaroslava Lišky v předsálí Jednacího sálu Senát (Valdštejnské náměstí 17/4 Praha) Výstava se koná pod záštitou senátorky Jany Juřenčákové v termínu od 4. do 17. května 2010. Vernisáž - v úterý 4. května v 16.00 hod. 4. května 2010 bude vypraven zvláštní autobus. Zájemci, přihlaste se v městském muzeu a infocentru na Podzámčí do 10. 4. 2010

Pěší pout' na Sv. Hostýn

V naší farnosti se již stalo tradicí, že každým rokem vyrazíme na pěší pout' na Sv. Hostýn. Jelikož se již pomalu ale jistě blíží čas, kdy vyjdeme, je velmi důležité vědět pár informací.

V letošním roce to bude s přihlašovaním podstatně stejně jako v minulých letech, *ale přesto trochu jiné. Věnujte tedy těmto řádkům pozornost!*

Termín poutě – 9. - 11. července 2010

Přihlášky- pouze do 11. června 2010 u Stanislava Strnada. Při přihlášení si zrovna vyberete z volných pokojů a taktéž jej i zaplatíte. Kdo nebude mít zaplacen, nemá jisté ubytování. Na Hostýně se platí měsíc předem a platí to i pro nás. Stávalo se, že měli naplněnou ubytovací kapacitu a nakonec přihlášení nedojeli. A navíc i u nás to s přihlašovaním nebylo nijak ideální. Ceny za ubytování jsou domluveny se slevou.

Těm, kteří v termínu zaplatí, budou 12. června pokoje zajištěny a hromadně zaplacený. Kdo do termínu nezaplatí, bude si muset nocleh zařídit sám, ale musí počítat s tím, že ubytování bude mít dražší.

Cena pokoje se sociálním zařízením- 206,-Kč

Cena pokoje bez sociálního zařízení- 156,-Kč

Případné dotazy rád odpovím.

Stanislav Strnad

Fota z děkanátního setkání mládeže v Nedašově

Prosba o modlitbu

za pronásledované trpící křesťany v Iráku a v Nigérii. Arcibiskup mosúlský apeluje na západní média, aby více referovala o utrpení křesťanů. Požádal všechny křesťany o modlitbu za postižené.

Duchovní obnova

V druhé polovině postní doby mělo střeďeční společenství na Sv. Hostýně duchovní obnovu. P. Mariusz, který společenství vede, vybral (určitě působením Ducha svatého) téma, které oslovilo všechny: „Umění stárnout“.

Nehodlám popisovat průběh ani celý obsah, protože se domnívám, že jádro té naší duchovní obnovy, obnovy každého z nás bylo v otevření se všemu tomu, co jsme slyšeli, viděli a prožívali. Důležité bylo potom vzájemné sdílení, ke kterému nás, otec Mariusz nenásilně vedl.

A tak jsme odjížděli obohaceni nejen vlastními vnitřními prožitky, ale obohaceni i zkušenostmi a poznatky těch druhých, kteří se s námi o ně rozdělili. Jsem přesvědčena, že to vzájemné lepší poznání může přispět i k tomu, abychom vydávali svědectví o křesťanské naději a radosti těm kolem nás, kteří to potřebují.

teM

Zvláštní perla

Přicházíš do klenotnictví. Všude je mnoho nádherných šperků, ale tobě padne do oka mimořádná perla ve vitrině z bezpečnostního skla. Taková, jakou jsi ještě nikdy neviděl... „Co stojí?“ ptáš se prodáváče. „Okamžik, zavolám šéfa...“ „A za chvíli již před tebou stojí sám majitel firmy. Začíná trochu ze široka a tyká ti, jako by tě již, Bůh ví, jak dlouho, znal: „Správně jsi postřehl, že jde o zcela mimořádnou, zvláštní perlu. A zvláštní je i její cena. Ta perla stojí všechno, co máš!“ „Mám něco kolem tři set tisíc,“ pomyslíš si. „Tak to bude cena za perlu,“ řekne obchodník, aniž by čekal, až nějakou částku vyslovíš. „Ale když vám dám všechno, nebudu mít na opravu střechy domu a na...“ „Ty máš dům? Tak i ten bude tvořit cenu za perlu,“ naváže zcela samozřejmě obchodník. „No, to nemyslíte vážně! To budu spát v garáži?“ „Aha, tak ty máš také garáž? Ale nemáš ji jen tak, prázdnou...?“ usměje se obchodník. Vyhrkneš: „A jak se s rodinou dostanu bez auta na chalupu?“ Ale v tom si uvědomíš, že zřejmě nejen auto, ale i chalupa bude součástí ceny. „Ano, máš pravdu...“ pokračuje obchodník. „Je to skutečně zvláštní a výjimečná perla. A tomu odpovídá i zvláštní cena: vše, co máš. Ber, nebo nech být! Vezme někdo jiný...“ Váháš, přemýšlíš, ale nakonec souhlasíš. Vidíš sám, že tahle perla za to stojí. „Dobrá,“ končí obchodník rozhovor.

„Takže nyní je všechno, co máš, mé. Konto, dům, garáž, auto, chalupa, ale také tvá rodina – manželka, děti... – Neboj se, nechci ti to brát. Dobře s tím vším nakládej a hlavně nikdy nezapomeň, komu to nyní patří. A věřím, že kdybych tě snad o něco z toho v budoucnu požádal, bez váhání mi to dáš...“ Kdysi jsem slyšel takto převyprávěné podobenství Pána Ježíše o perle a Božím království. Vícekrát jsem pak nad ním přemýšlel. Pomohlo mi porozumět. Snad pomůže i tobě...

Z časopisu Milujte se 12/20

P. Pavel Zahradníček

Skotská loď

„Tenhle příběh mi vyprávěl můj skotský přítel za jedné větrné noci v jeho domě na pobřeží,“ řekl dr. B.T., který nám slíbil na dobrou noc příběh s posláním. „Prý se v jejich rodině traduje, předává se z pokolení na pokolení...“

Doktor T. se zahleděl do krbu, kde za tichého praskotu řevavěla a dohasínala polena.

„Jeho předkové byli rybáři odnepaměti a málokdo z nich zemřel doma v posteli, většinou zahynuli v mokřem loži, jak se tam říká smrti ve vlnách. Manželky, matky a dcery se při každé bouři, kterou trávili jejich blízcí na moři, bály, že už nikdy nespátí své milované – a nebylo divu, pobřeží je tam zlověstné a nebezpečné i pro toho, kdo je dobře zná.

Aby se rybářům usnadnila práce, dělávalo se ledaco: na pobřeží se zapalovaly ohně pro navigaci, zpravidla jezdívalo několik člunů současně, aby se mohli podporovat. Všichni v tom kraji byli od dětství dobří plavci. A přesto se poměrně často stávalo, že loď vypluly a nedopluly.

Tak se jednou ztratila i loď, na níž vyjel na moře... počkejte... ano, manžel prababiččiny sestry, tak to přítel říkal. Zkrátka, rybář zrána vyplul a nevrátil se. Po dvou týdnech věřili už všichni, že je mrtvý, jen ne mladičká vdova, která nemohla pochopit, že by její novomanžel NEBYL.

Ano je velmi těžké přijmout a pochopit, že ten, kdo po léta žil po našem boku, náhle NENÍ.

Přicházela každý den k moři, když se ostatní rybáři navraceli, a vyhlížela manželovu loďku. Nemluvila. Skoro nejedla. Chodila v černých šatech po pobřeží a sousedé jí s úzkostí pozorovali, nebyla by první, koho by velká láska připravila o rozum.

Každý večer chodila zapálit na velký útes oheň, aby manžel nezbloudil, aby věděl, kam se má vrátit.

Týdny plynuly a noc co noc se krásná mladá dívka v černých šatech vydávala na útes. Rodina se jí pokoušela odvézt

z kraje. Sousedé se snažili rozmluvit jí její počínání a vrátit ji do života. Neuspěli

Několik mladíků se s ní snažilo zapříst rozhovor, byla půvabná a na

poměry v tom kraji i zámožná, kdekerý by ji rád uvedl do svého domu. A pak ji jednou spatřili, jak běží dolů z útesu, mává rukama a křičí. Zbláznila se, pomysleli si. Ale ona letěla jak pták a plakala – štěstím. Sbíhala přes osadu dolů k moři a mávala pažemi, jako by chtěla obejmout toho, koho milovala, jako by ho přivolávala. Lidé pospíchali za ní plni obav. Na břehu stál její muž. Živý zdravý, rozeběhl se ke své ženě a vzal ji do náruče. Vysvětlilo se, že ztroskotal na malém ostrůvku a přežíval na něm, pil dešťovou vodu, jedl všechno, co se jíst dalo. Musel čekat, až vlny k ostrůvku přihnaly trosky z jiného plavidla, těmi svou loďku vyspravil a pak vyplul nazpět. Bloudil, ale nakonec spatřil záři na útesu, záři ohně, který každou noc zapalovala jeho žena, ta, již v osadě kvůli jejímu chování považovali za pomatenou.

Přežil díky světlu, jež rozsvítila ta, která ho milovala, i když jí to kdekdo rozmlouval a někteří se jí dokonce kvůli tomu i posmívali. Přežil, protože jeho žena se nebála výsměchu, poslouchala hlas své naděje a udělala pro tu naději všechno, co mohla.

Stáli na pobřeží, sousoší věrnosti, lásky a síly, sousoší ozářené svítilnami těch, kteří jim nevěřili a teď je užasle a radostně obstoupili.

Čili šťastný konec. Ale já si říkám: Každý den vyplouvají naši blízcí na svá moře, do vln svých starostí a trýzní, každý večer čekají na světlo, které jim můžeme rozsvítit jen my. Dočkají se? Spatří to světlo dnes večer? Neztroskotají?

Eduard Martin: Andělské vteřiny

Rok kněží

Kněží působící ve farnosti Brumov od roku 1576

36.1943 – 1952 **P.Arnošt Horák**

Za jeho působení bylo započato s modernizací hřbitova a vybudováno vstupní schodiště od fary ke kostelní bráně. Odešel do Starého Města, kde r.1968 zemřel, je tam pochován.

37. 1953 – 1965 **P.Antonín Vrzalík.**

Rodák z Kelče, přišel ze Slušovic. Byl velký přítel a opatrovník historických památek. Jeho zásluhou byly při opravě kostela r. 1963 odkryty cenné doklady na zdivu /Rožmberkové, Štemberkové/, krypty a další. Odešel do rodné Kelče, tam v r. 1983 zemřel a byl pohřben na tamním hřbitově.

38.1965 – 1984 **P.Alois Kaňovský.**

Narozen v Popovicích. 25. 11. 1911. Byl arcibiskupským radou. Za jeho aktivní pomoci byla dokončena úprava okolí kostela, postavena smuteční síň. Zemřel r. 1984 v Brumově a pochován je v rodných Popovicích u Uh. Hradiště.

P.Antonín Balcárek - katecheta a konsistorní rada, který v Brumově působil nepřetržitě od roku 1915, zemřel 5.10.1970. Dožil se 83 let a v Brumově prožil celých 55 let svého kněžského života. Pohřben je v Brumově.

39.1984 – 1992

P.František Pěňčík – farář a víceděkan valašskokloboucký. Za jeho působení vznikala různá farní společenství. Vážil si historických památek a jeho přičiněním byly mnohé opraveny. Za jeho přispění vyšel Almanach o J.J.I.Středovském a byly zasaženy pamětní desky na farní budově a v kostele. V současné době je farářem ve farnosti Doloplazy u Olomouce.

Vzpomínka na P.Františka Pěňčíka

Je to dost dávno, snad i několik měsíců, co nás farníky vyzval pan farář, o.Karel, abychom zavzpomínali na některé z kněží, kteří v minulosti sloužili v naší farnosti. Jednu takovou hezkou vzpomínku mám na otce Františka Pěňčíka.

Když nastoupil jako služebník Boží na naši faru, zemřel v naší rodině vzdálený příbuzný, který sloužil celý život jako čeledín různě na statcích, především na Hané. Dožil se 94 let a zemřel v Domově důchodců ve Frýdlantu nad Ostravicí. Jeho přání bylo, po smrti odpočívat na hřbitově v Brumově. Byl rodák z Hluboč v Bylnici. Poslední jeho vůle byla, aby jej pochovala manželova maminka, která mě požádala, abych jí pomohla. V Domově, kde žil, po něm nezůstalo téměř nic. Oblečení ani peníze. Všechno zmizelo. Otec František se mnou ochotně vše týkající se pohřbu vyřídil a zařídil. Byl to velmi tichý, ale důstojný pohřeb za účasti jen několika příbuzných. Bylo nás ani ne 50. Zdejší jej už ani neznali, protože tu vůbec nežil. Ještě ve smuteční síni u rakve se mně otec František svěřil,

že je to jeho úplně první pohřeb u nás v Brumově a zvláštní je to, že pochovává pana Metoděje, a on sám vedle jména František má druhé jméno Metoděj.

Průvod šel za jeho doprovodu, tiché reprodukované hudby a modlitby růžence na hřbitov. Strýček Metoděj byl svobodný, nikoho blízkého neměl, ale na ten jeho pohřeb si budu pořád pamatovat.

A druhá hezká vzpomínka na otce Františka.

Za několik měsíců nebo týdnů, přesně nevím, jsem se zúčastnila pohřbu příbuzné, tety manželovy maminky, paní Františky

Beňové. Na tento pohřeb mám v srdci tuto vzpomínku. Byla maminkou několika dětí. Při promluvě nad rakví zemřelé řekl otec František nezapomenutelnou větu: „Celá rodina pozná, když matce vypadne z rukou růženec“. A z vlastní zkušenosti vím, že je to velká pravda. Proto prosím, abychom modlitbě růžence naučili své děti, aby, až nám jednou ten blahoslavený růženec Mariin z rukou vypadne, byl někdo, kdo bude v této překrásné modlitbě pokračovat. Udělejme to, předejme jim modlitbu svatého růžence a Pán nám požeňná.

Vaše sestra Marie S.

Svědectví

Eucharistický zázrak dnes

„Pokud se účastníme eucharistie, budou se dít mnohé zázraky,“ říká ve svém svědectví P. Elias Vella, exorcista z Malty, který vedl v Třebíči semináře duchovní obnovy

Stalo se to v Trapani na Sicílii

Chtěl bych vám předat zkušenost, která mě vždy znovu dojíká. Je z jedné farnosti na Sicílii. Farnost se nachází ve městě Trapani. Před lety jsem tam každoročně jezdil vést duchovní cvičení. Vzpomínám si, že když jsem tam přijel poprvé, trochu jsem se polekal. Šlo o velmi zpustlou čtvrť. Bylo to místo zločinu a homosexualita s prostitutkami tam byly organizovány v mimořádné míře. Působila tam tehdy mafie, lidé se báli jeden druhého. Když jsem hovořil s lidmi, často jsem slyšel: „Můj syn byl zavražděn,“ nebo „nevím, kde je můj manžel – ztratil se a netušíme, kde je.“ Takové problémy tam byly na denním pořádku... Přišel jsem tam a tamější farář mi řekl: „Budete začínat první promluvou v osm večer.“ Byla to velmi divná doba. Říkal jsem si: „Kdopak mi přijde v takovou dobu?“ Ale když to řekl pan farář, tak jsem tam přišel na osmou hodinu, abych začal kázat. Užasl jsem – kostel byl zcela plný. Bylo tam přes pět set lidí. Všechna světla byla rozsvícena a lidé zpívali, tleskali a byli plni radosti. Po promluvě jsem se ptal pana faráře: „Jak je možné, že to tu tak žije, když je to v takové hrozné oblasti uprostřed zločinu?“ Odpověděl mi: „Jednoho dne vám to vysvětlím.“ Uběhly tři dny a stále mi to ještě neřekl. Ptal jsem se ho, kdy mi to konečně prozradí. A on mi začal vyprávět...

„Když jsem sem přišel, tak ta farnost byla pouští. Do kostela

nepřišel nikdo, ale doslova nikdo. Ubytoval jsem se na faře, která je spojená s kostelem. Připadal jsem si tam jako ve vězení. Všechna okna byla zamřížovaná ze strachu před vykradením. Byla neděle a já jsem slavil mši svatou v prázdném kostele. Říkal jsem si: ‚Co tu budu dělat? To tu takto strávím celý život? Bydlet ve vězení, nic nedělat, žádní lidé...‘ Po týdnu jsem navštívil svého biskupa a chtěl jsem rezignovat. Biskup mi řekl: ‚Jak to, že končíte? Že to balíte?‘ ‚No protože tam není co dělat...‘ namítl jsem. Biskup mi řekl: ‚Ale to přece není takový problém. Abych byl úplně upřímný, já nemohu najít nikoho, kdo by do té farnosti šel. Nikdo mi tam nechce jít, protože to je taková náročná farnost ve velmi špatném stavu...‘ „Tak co mám dělat?“ zeptal se kněz. A biskup mu řekl: „Běžte tam a modlete se!“

Chudák kněz se vrátil do svého kostela a uvažoval: „Tak co mám dělat jiného, než co mi řekl biskup... Tak tady budu a budu se modlit.“ A pak ho napadlo: „Otevřu svatostánek a vystavím Tělo Pána Ježíše k adoraci od sedmi hodin ráno do sedmi do večera. Pro koho? No, pro nikoho!“ Ten kněz mi vyprávěl: „Celých šest měsíců jsem tam byl jen já a můj Bůh.“

Před Pánem Ježíšem jsem dělal úplně všechno. Pracoval jsem na počítači, psal dopisy, články, spal jsem... Říkával jsem: ‚Pane Ježíši, jsme tu jen my dva – ty a já. Já potřebuji tvoji společnost a ty zase moji.‘ „A celých šest měsíců takhle spolu žili. Ježíš s tímto knězem a kněz s Ježíšem.“

Až jednoho dne se do kostela zatoulal nějaký člověk. Vypadal hodně podivně. Farář se s ním šel seznámit. Ten muž byl jeden z hlavních organizátorů prostitutek a homosexuálů. Byl nevěřící, pravděpodobně posedlý... Ten kněz to nechápal: „Proč jste sem

zrovna vy přišel?“

„Já vlastně ani nevím,“ zněla odpověď toho muže, „já jsem jen cítil, že mě sem něco táhne...“

„Tak pojďte strávit nějakou dobu před

Eucharistií,“ řekl mu kněz. „A proč?“ zeptal se ten muž. „Já se vlastně ani neumím modlit. Nikdy jsem to nedělal!“ A nyní přijde ta zajímavá věc. Ten kněz mu neřekl: „Běžte se modlit!“ Řekl mu pouze: „Běžte a buďte jen chvíli před Eucharistií.“

A potom mi to ten farář vysvětlil. Řekl mi: „Já věřím, že když jdeme před Eucharistií, je to něco podobného, jako kdybychom se šli ven opalovat. Když se v takový horký den jdete opalovat, tak asi nemyslíte celý den na to sluníčko. Možná si čtete knížku a na slunce nemyslíte... Ale když potom jdete domů, jste jiní. Protože ty sluneční paprsky do vás vstoupí a změní vás.“ A ten kněz pokračoval: „Tak tomuhle já věřím. Když jsme takto před Pánem Ježíšem, tak je to, jako bychom se opalovali. Možná, že se vaše mysl bude toulat. Možná myslíte na kdovíco. Ale ty paprsky lásky do vás vstupují. A když potom vstanete, tak nejste stejní. Jste změnění. A tak jsem řekl tomu muži: ‚Víte co, přijďte každý den. Buďte tu deset minut před Eucharistií. Nemusíte nic říkat. Jen tady prostě buďte.‘ – A ten muž se změnil!“

Po tomto muži přišel nějaký další. Byl to obchodník, kterému zkrachovaly obchody – byl zoufalý. Potom přišla prostitutka... Ten farář mi řekl: „Vidíte těch pět set lidí? – Toto jsou

všechno eucharistické zázraky. Já jsem je nevyhledával, já bych tam ani nemohl mezi ně zajít – do hodiny bych byl asi mrtvý... Ale Ježíš si je sám přitáhnul. Ježíš je ten skutečný farář. Já jsem jen takový kaplan... On mi je dává, abych o ně pečoval,

ale vyhledávat – to je jeho práce. Vidíte tady tu radost? To je taková přirozená radost, kterou v sobě mají. Protože vidí, jaký žijí nyní život a že to, co žili před tím, nebyl ten život. A to je Eucharistie.“

Ano, to je Eucharistie, Ježíš

v Eucharistii, který chce i nás proměnit, pokud mu otevřeme srdce.

P. Elias Vella

(redakčně upraveno, (kompletní audionahrávky jeho seminářů z let 2005 a 2007 naleznete na TV-MIS.cz – čísla titulů 176 a 175

„Sytí nás tím, čím žili“

16.5.

Svatý Jan Nepomucký

Jan se narodil jako syn měšťského rychtáře. Studoval v klášterní škole v Nepomuku a pak teologii a práva v Praze. Deset let pracoval jako notář arcibiskupské soudní kanceláře. Roku 1380 je vysvěcen na kněze a jmenován farářem u sv. Havla na Starém Městě pražském. V letech 1382-1387 studuje práva na univerzitě v Padově, kde roku 1386 vykonává dokonce funkci rektora zaalpských studentů. Roku 1389 jej arcibiskup Jan z Jenštejna jmenuje svým generálním vikářem. Při velice složité politické situaci, kdy se syn Karla IV. Václav IV. snažil oslabit vliv pražského arcibiskupa, se Jan z Nepomuku postavil na stranu Jana z Jenštejna a byl zatčen spolu s ostatními členy arcibiskupova doprovodu. Zatčení byli vyslýcháni na Pražském hradě, na staroměstské radnici a na staroměstské rychtě, kde byla mučirna, aniž král dosáhl cíle, totiž aby se zatčení postavili proti arcibiskupovi. Nejbrutálněji bylo zacházeno s Janem Nepomuckým. Po tomto nátlaku dal

král zatčeným k podpisu veřejnou listinu, že o svém utrpení nic neprozradí. Jediný, kdo nepodepsal, byl Jan, a proto na příkaz krále musel navždy zmizet. Ještě téhož dne (20. března 1393) byl svázán a v 9 hodin večer svržen z Karlova mostu do Vltavy. Zpráva, že král dal Jana z Nepomuku zabít proto, že nechtěl vyzradit zpovědní tajemství Václavovy manželky, královny Žofie, se začala šířit teprve několik desetiletí po Janově smrti. Mučedník za svobodu církve je ctěn zároveň jako svědek zpovědního tajemství a jako takový byl i 19.3.1729 svatořečen. Červená mramorová deska na Karlově mostě ukazuje do dnešního dne, kde byl Jan Nepomucký svržen do Vltavy.

Je patronem: Čech, kněží a zpovědníků, uchování zpovědního tajemství, cestování, poutníků, šťastného návratu (proto jsou jeho sochy umístěny většinou na rozcestích a na mostech), lodníků, vorařů, mlynářů, patron všech vod.

Atributy: je zobrazován jako kněz v rochetě a kožšinovém pláštku, se štolou a biretem na hlavě, křížem v náručí a knihou a palmou v ruce; pět hvězd kolem hlavy (které podle legendy ukazovaly, kde leží ve vodě Janovo tělo), prst na ústech, jazyk, staroboleslavské palladium, kotva.

Z lžurgěe

11. 4. 2010

2. neděle velikonoční, neděle Božího milosrdenství

„Za týden přišel Ježíš zase.“

1. čtení Sk 5, 12 – 16

2. čtení Zj 1, 9 – 11a. 12 – 13. 17 – 19
Evangelium Jan 20, 19 – 31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám Vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze

dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl mezi nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On však jim odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal,

abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a svou vírou abyste měli život v jeho jménu.

Ozvěna slova:

Pán Ježíš sestře Faustyně řekl: „Mé milosrdenství je větší než ubohost tvá i celého světa. Kdo změřil mou dobrotu? Pro tebe jsem sestoupil z nebe na zem, pro tebe jsem se nechal přibít na kříž, pro tebe jsem si nechal kopím otevřít své Nejsvětější Srdce a otevřel jsem ti zdroj milosrdenství, přicházej a čerpej milosti z toho zdroje nádobou důvěry. Pokorné srdce nikdy neodmítnu, tvá ubohost se utopila v propasti mého milosrdenství. Proč bys se mnou měla vést spor o svou ubohost. Udělej mi tu radost, že mi odevzdáš všechnu svou bídu a celou ubohost, a já tě naplním

poklady milostí. Poslyš, mé dítě, přitul se na mé rány a čerpej ze zdroje života všechno, co si své srdce přeje. Pij plnými doušky ze zdroje života a pak se cestou neunavíš. Hleď na jas mého milosrdenství a neboj se nepřátel tvé spásy. Oslavuj mé milosrdenství. Jednej jako žebrák, který se nebrání, když dostane větší almužnu, ale spíše srdečněji děkuje; stejně tak ty, když ti udílím větší milosti, neříkej, že jich nejsi hodna. To já vím, jestli ano nebo ne. Spíše buď potěšena, raduj se a ber si z mého Srdce tolik pokladů, kolik jich uneseš, neboť tak se mi více líbíš. Ber si ty milosti nejen pro sebe, ale i pro bližní, to znamená, vybízej duše, s nimiž se stýkáš, k důvěře v mé nekonečné milosrdenství.

Ach, jak velmi miluji duše, které mi daly celou důvěru – udělám pro ně všechno.“

„Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“

2. 5. 2010

5. neděle velikonoční

„Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem.“

1. čtení Sk 14, 21b–27

2. čtení Zj 21, 1–5a

Evangelium Jan 13, 31–33a. 34–35

Když Jidáš odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě, a hned ho oslaví. Dítka, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“

Ozvěna slova:

Je těžké milovat láskou, jakou miloval Pán Ježíš. Jeho láska převyšuje lidská měřítká, protože co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, to Bůh nám ukázal – a to od nás žádá. Jak ale napodobit a žít to, co nemáme? Milovat jako Ježíš znamená množit co nejvíce skutků.

Nejde přece o kvantitu, ale o kvalitu. Milovat druhé tak jako Kristus znamená nejprve přijmout, že Ježíš mě miluje a přijímá. Že právě kvůli mně dal svůj život. Že kdyby nebyl žádný jiný člověk, tak jen kvůli mně by podstoupil celou Kalvárii, že jeho srdce bije jen pro mě. A čím víc chápu tuto Ježíšovu vydanost, čím víc nechávám v sobě prostupovat myšlenku, že jsem milovaný a neopovrhovaný, pak tím víc jsem schopný a ochotný dávat se druhým. Nikdo totiž nedá, co nemá.... Milovat jako Ježíš znamená mít druhé rád stejnou kvalitou. Je to těžký úkol, že? Pros o tuto božskou lásku. Kdo prosí, dostává.

8. 5. 2010

Panna Maria, Prostřednice všech milostí

„Byla tam Ježíšova matka.“

1. čtení Řím 5, 12. 17–19

Evangelium Jan 2, 1–11

Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamených džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj a nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl odkud je, ale služebníci, kteří čerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejprve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili.

Ozvěna slova:

Panna Maria žila a dodnes žije plně tím, čím žije její syn Ježíš, proto se

tolik podílí na jeho plánu spásy. Jestliže je Kristus v nebi na pravici Boží a přimlouvá se za nás, ona nebude dělat nic jiného. Je však třeba vědět, že i když se stala matkou Boží a to je velká důstojnost, ona sama není žádná „bohyně“. Sama se nazvala služebnicí Páně a byla by první, kdo by odmítla být stavěna na roveň Bohu. Jakákoli naše prosba, kterou k ní vyšleme, prochází jejíma rukama směrem k Bohu, a jakákoli milost, kterou pro nás Maria získá, pochází od Boha, pramení v jeho lásce k nám. Panna Maria není pramenem milostí, je pouze prostřednicí. Ona nemůže být milosrdnější než Bůh, který je milosrdenství samo. Její svatost je mostem mezi Bohem a hříšným lidstvem. Skrze ni mohlo Slovo vstoupit bez poskvrnění do porušeného světa. V tomto okamžiku je Maria prostřednicí mezi hříšným lidem a třikrát svatým Bohem. Prostřednictvím je vlastně jiný název pro její mateřství, které obsahuje velmi dokonalou znalost jejich dětí. Je nám dána za Matku, aby s celou církví a s každým zvlášť putovala jeho životem a pomáhala nám dojít k cíli.

Slovo Boží v liturgii:

18. 4. 2010 3. neděle velikonoční

1. čtení Sk 5, 27b–32. 40b–41

2. čtení Zj 5, 11–14

Evangelium Jan 21, 1–19

5. 4. 2010 4. neděle velikonoční

1. čtení Sk 13, 14. 43–52

2. čtení Zj 7, 9. 14b–17

Evangelium Jan 10, 27–30

Úmysly Apoštolátu modlitby – DUBEN 2010

1. Aby trvalá úcta, tolerance a dialog mezi věřícími všech náboženství překonávaly každé pokušení k fundamentalismu a extremismu.

2. Aby Duch svatý povzbuzoval pronásledované křesťany k vytrvalosti, s níž by věrně svědčili o Boží lásce k celému lidskému rodu.

3. Aby církve v každém věřícím vnášela ducha pravdivé naděje a přesvědčivé radosti do společnosti zmítané nejistotami.

- Po 12. 7.30 za + Miroslava Růžičku, + dceru, za duše v očistci a ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
- Út 13. 16.00 za + Jaroslava a Josefa Slabíkovy, rodiče z obou stran a za duše v očistci
- St 14. 18.00 za + Josefa Chuchmu, + rodiče z obou stran, za duše v očistci a za celou živou rodinu
- Čt 15. 18.00 za + rodiče Bartozelovy a Strnkovy, za + rodinu, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
- Pá 16. 18.00 za Františka Pindáka, dceru Janu Lysákovou a za živou rodinu
- So 17. 18.00 za + rodiče Josefa a Marii Šebákovy, za duše v očistci a za živou rodinu
- Ne 18. 7.30 za + rodiče Gbelcovy, jejich + dceru, + zetě, za duše v očistci a dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu**
- 9.00 za + rodiče Zvoničkovy, syna Josefa, + Stanislava Galia a za živou rodinu**
- 10.30 za farníky**
- Po 19. 7.30 za + rodiče Tománkovy, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
- Út 20. 18.00 za + Františka Fojtíka, + Emila a Andělu Fojtíkovy, právnicka Pavlíka, + Ladislava Staníka, za duše v očistci a dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
- St 21. 18.00 za + rodiče Žáčkovy a Boží požehnání, pomoc, ochranu a dar zdraví pro živou rodinu
- Čt 22. 18.00 za + rodiče Hořákovy, rodinu Matušincovu, dar zdraví a ochranu Boží pro celou rodinu
- Pá 23. 18.00 za + Andělu a Petra Křekovy a za duše v očistci
- So 24. 7.30 za + rodiče Sívkovy, + syna Miroslava, + vnučku Ivanku a za živou rodinu
- Ne 25. 7.30 za + Jaroslava Ordelta, + rodiče a sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu**
- 9.00 za skauty – 20. výročí existence**
- 10.30 za farníky**
- Po 26. 7.30 za + syna Vojtěcha Marka, dvoje + rodiče, + rodinu a dar zdraví pro živou rodinu
- Út 27. 18.00 za + Jaroslava Šabršulu, vnuka Honzíka, všechny + z rodiny Šabršulovy, Lysákovy, Holbovy, za Aloisii Tesařovou, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
- St 28. 18.00 za + rodiče Šenkeříkovy a Jelínkovy, + děti a za ochranu Boží pro živou rodinu
- Čt 29. 18.00 za + rodiče Kantnerovy a manžela Karla, za ochranu Panny Marie a dar zdraví pro živou rodinu a za duše v očistci
- Pá 30. 18.00 za + Antonína Křeka, jeho + manželku Emílii, jejich + rodiče a za duše v očistci
- So 1.5. 7.30 za Andělu a Josefa Strnkovy, + syna a Boží požehnání pro živou rodinu
- Ne 2. 7.30 za + Františku a Františka Janáčovy, syna Františka, s připomínkou za živou a + rodinu**
- 9.0 za + Jaroslava Bařínku / 1.výročí /, dvoje + rodiče a Boží požehnání pro celou živou rodinu**
- 10.30 za farníky**
- Po 3. 7.30 za + rodiče Ruskovy, Vilímkovy, jejich + děti a zetě a na poděkování P.Bohu za 75 let života, pomoc a ochranu Boží do dalších let a za živou rodinu
- Út 4. 18.00 za + Stanislava Lysáka, syna a vnuka a za Boží požehnání pro živou rodinu
- St 5. 18.00 za + Stanislava Šenkeřika, dvoje + rodiče a + rodiče Slovákovy
- Čt 6. 18.00 za + rodiče Lysáčkovy, syna Josefa, + rodiče Juřicovy, syna Antonína a za dar zdraví pro živou rodinu
- Pá 7. 7.30 za živé a + členy živého rúžence
- 18.00 za nemocné
- So 8. 7.30 za + Marii Šuchmovou, dvoje + rodiče, duše v očistci s prosbou za živou rodinu
- Ne 9. 7.30 za + manžela, dvoje + rodiče a sourozence, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu**
- 9.00 za živé a + hasiče s Brumova, Bylnice a ze Sv. Štěpána**
- 10.30 za farníky**

Mše sv. v Sidonii

17.4. Za zemřelou Zdenku Fricovu a rodiče Mišákovy

24.4. Za zemřelého Jaroslava Pavlačku

1.5. Za zemřelou Evu Lysáčkovou 1. výročí

8.5. Za zemřelé a živé členky živého rúžence

Úmysly mŕí svatých na mĕsíc duben - kvĕten 2010

Ó Ježíši,

vĕčný Bože,

dĕkuji Ti

za Tvĕ nesĕtnĕ milosti

a dobrodinĕ.

Ať kaŕdýj úder mého srdce

je novou písnĕ

dĕkúčinĕní Tobĕ, Bože.

Kaŕdá kapka mé krve

ať pracuje pro Tebe,

Pane; má duše

ať je jedinou písnĕ

ke chvále

Tvého milosrdenství.

Miluji Tĕ, Bože,

kvůli Tobĕ samĕmu.

